

Prof. dr. Miguel De Jonckheere, Decaan van de faculteit Recht en Criminologie nodigt u vriendelijk uit op de openbare verdediging tot het behalen van de academische graad van

DOCTOR IN DE CRIMINOLOGISCHE WETENSCHAPPEN

van de heer Randy Haers

die zal plaatsvinden op

Woensdag 27 augustus 2025 om 16:00

In Aula I.2.01

Vrije Universiteit Brussel, Pleinlaan 2 – 1050 Etterbeek

VAN SAMEN WERKEN NAAR IMPACTVOL WERKEN.

Een actieonderzoek naar een evidence-based ketenaanpak van criminaliteit

PROMOTOREN

Prof. dr. Kristof Verfaillie

Vrije Universiteit Brussel

Prof. dr. Katarzyna Uzieblo

Vrije Universiteit Brussel

EXAMENCOMMISSIE

Prof. dr. Lars Breuls (voorzitter)

Vrije Universiteit Brussel

Prof. dr. An-Sofie Vanhouche

Vrije Universiteit Brussel

Prof. dr. Olga Petintseva

Vrije Universiteit Brussel

Dr. Maarten De Waele

Diensthooft Integrale Veiligheid Stad
Deinze

Dr. Christophe Busch

Directeur Hannah Arendt Instituut

Aansluitend bent u van harte uitgenodigd op de **receptie**. U kan zich hiervoor [inschrijven](#) tot en met zondag 24 augustus.

Een platte grond van de campus vindt u [hier](#).

Indien u met de auto komt, neemt u ingang 6 langs de Triomflaan. U kan vervolgens parkeren onder gebouw I.

Samenvatting

Een van de belangrijkste innovaties in het veiligheidsbeleid is de opkomst van (multidisciplinaire) samenwerkingsverbanden voor de aanpak van criminaliteit. Dit doctoraatsonderzoek vertrekt vanuit de vraag hoe dergelijke samenwerkingsverbanden duurzaam vorm kunnen krijgen in de praktijk. Dankzij financiering van het Agentschap Justitie en Handhaving kregen we de kans om mee vorm te geven aan het project SAMEN in Mechelen. Aan de hand van een actieonderzoek hebben we met dit project een multidisciplinaire ketenbenadering ontwikkeld, gericht op de reductie van recidive bij daders van veelvoorkomende criminaliteit.

Een actieonderzoek vereist een nauwe samenwerking tussen onderzoekers en praktijkactoren, waarbij samen problemen worden geïdentificeerd en opgelost. Het ontwikkelingsproces van de ketenaanpak verliep cyclisch en iteratief, in vier grote fases:

- Visievorming: van uiteenlopende verwachtingen naar een gedeelde doelstelling, namelijk het voorkomen van recidive bij daders van veelvoorkomende criminaliteit.
- Selectiemechanisme: van onduidelijke selectiecriteria naar een triagemodel gebaseerd op wetenschappelijk onderbouwde risicofactoren.
- Methodologische verankering: van een eerste moeilijk implementeerbaar model naar een werkbaar procesmodel verankerd in de bestaande praktijk.
- Risicomanagement: van een eenmalige taxatie naar een continu risicomanagementproces via een risico-formuleringsmethodiek.
- Het resultaat is een wetenschappelijk onderbouwde, op maat gemaakte aanpak waarbij snel wordt ingegrepen op basis van het risicoprofiel van de dader. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen twee leeftijdsgroepen: jongeren (16-18 jaar) en jongvolwassenen (18-30 jaar), met prioriteit voor hoog-risicodaders.

Naast de ontwikkeling van een concrete procedure, hebben we ook het veranderingsproces zelf bestudeerd. We hebben daarbij moeten vaststellen dat een multidisciplinaire ketenbenadering die effectief wil zijn, een gedeelde visie en een theoretisch onderbouwde veranderingstheorie nodig heeft. Eveneens van belang is het partnerschap tussen wetenschap en praktijk als motor voor verandering. In een actieonderzoek is een onderzoeker een "embedded criminologist", en die rol heeft het mogelijk gemaakt om doorheen een continue dialoog, gedragen en werkbare oplossingen te ontwikkelen.

Kennis en leren zijn dan ook fundamenteel voor de uitbouw van een duurzame ketenaanpak. Wetenschappelijke kennis wordt daarbij niet gewoon overgedragen maar bruikbaar gemaakt doorheen een continu proces van probleemoplossend handelen. Een samenwerkingsverband is bijgevolg een transformatief proces: alle betrokkenen leren een gemeenschappelijke taal, ze ontwikkelen een gedeelde visie op een specifiek vraagstuk, en net dat is wat samenwerken mogelijk maakt. Weerstand in een samenwerkingsverband verwijzen in essentie naar de vaststelling dat mensen zich die gemeenschappelijke taal (nog) niet hebben eigen gemaakt of die taal (nog) niet aansluit bij hun bestaande betekenisaders of professionele identiteit.